

Høringsnotat

Høring over udkast til affaldsbekendtgørelse (Udmøntning af styrket affaldstilsyn og ændring i krav til sortering pba. selektiv nedrivning samt diverse konsekvensrettelser)

Bekendtgørelsen blev sendt i høring den 23. september 2024, og der var frist for høringssvar den 31. oktober 2024.

Høringsparter

Miljø- og Ligestillingsministeriet har modtaget 32 høringssvar fra følgende organisationer, foreninger, virksomheder og offentlige myndigheder:

- ARC
- Affalds- og Ressourceindustrien (ARI)
- Brancheforeningen Cirkulær
- Brancheforeningen Genanvend Biomasse
- Dansk Erhverv
- Dansk Industri
- Danske Regioner
- Danske Småøer
- Dansk Producentansvar (DPA)
- Dansk Transport og Logistik (DTL) og Danaffald
- Favrskov Kommune
- Fjernvarme Fyn Affaldsenergi (FFA)
- Fortum Waste Solutions
- Fredericia Kommune
- Genvindingsindustrien
- GRAKOM
- International Transport Danmark (ITD)
- Kommunernes Landsforening (KL)
- Københavns Kommune
- Landbrug- og Fødevarer
- Nedrivnings- og Miljøsaneringssektionen
- Netværket for bygge- og anlægsaffald på Sjælland og Bornholm
- Plastindustrien
- Saint-Gobain Denmark
- Solum A/S
- Sorø Kommune
- Syddjurs Kommune
- Sønderborg Kommune

Heraf har følgende organisationer og foreninger tilkendegivet, at de ikke har bemærkninger til bekendtgørelsen:

- Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder
- Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU)
- Dansk Arbejdsgiverforening
- Tobaksproducenterne

Høringssvarene og høringsnotat kan ses på Høringsportalen ved bekendtgørelsens udstedelse.

Ændring af bekendtgørelsen relaterer sig til et styrket affaldstilsyn, selektiv nedrivning og konsekvensrettelser ifm. udvidet producentansvar for emballage. En række af høringssvarene forholder sig til andre dele af bekendtgørelsen, hvortil det bemærkes mere generelt, at ændringerne til affaldsbekendtgørelsen ikke vedrører disse. Ud over de ændringer af bekendtgørelsen, som høringen har givet anledning til, er der foretaget en række sproglige og lovtekniske justeringer af bekendtgørelsen.

Nedenfor er høringssvarene opdelt i tre overordnede temaer: 1) styrket affaldstilsyn, 2) selektiv nedrivning og 3) udvidet producentansvar for emballage. Høringssvar og bemærkninger er inddelt i nummererede emner under hvert tema. Miljø- og Ligestillingsministeriets bemærkninger hertil er anført i kursiv. Høringssvarene er kun gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold, henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

Det styrkede affaldstilsyn

Høringssvar omhandlende det styrkede affaldstilsyn har berørt følgende emner og underemner:

1. Bemærkninger vedrørende klassificering af affald (generelt)
2. Bemærkninger vedrørende sagsbehandlingstid ved klassificering
3. Bemærkninger vedrørende klassificering af skibe
4. Bemærkninger vedrørende affaldsfasens ophør
5. Øvrige bemærkninger relateret til klassificering
6. Bemærkninger vedrørende modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg (generelt)
7. Bemærkninger vedrørende fysisk afvisning af affaldslæs
8. Bemærkninger vedrørende underretning ved afvisning af affaldslæs
9. Bemærkninger vedrørende indberetning af afvisning af affaldslæs
10. Bemærkninger vedrørende definitionen af affaldslæs med genanvendeligt affald
11. Bemærkninger vedrørende affald omfattet af modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg
12. Bemærkninger vedrørende virksomheder omfattet af modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg
13. Bemærkninger vedrørende straffebestemmelser
14. Bemærkninger vedrørende usolgte forbrugerprodukter
15. Bemærkninger vedrørende affaldsforbrændingsanlæg der er omfattet af nye forpligtelser til modtagekontrol
16. Bemærkninger vedrørende emballering af forbrændingseget affald i klare plasticsække

Ad 1 Bemærkninger vedrørende klassificering af affald (generelt)

Dansk Erhverv, Danaffald og Dansk Transport og Logistisk (DTL), Dansk Industri (DI), International Transport Danmark (ITD), Landbrug & Fødevarer og Brancheforeningen Genanvend Biomasse udtrykker generel opbakning til, at klassificeringen af affald rykkes fra kommunerne til Miljøstyrelsen.

Kommunernes Landsforening (KL), Fredericia Kommune, Sorø Kommune og Favrskov Kommune anerkender behovet for, at principielle klassificeringer, såsom komplekse sager og "førstegang"-klassificering, håndteres af Miljøstyrelsen, men er bekymret for om flytningen af klassificeringskompetencen medfører udfordringer i små sager, der fx kræver lokalkendskab. Kommunerne står tilbage med en vejledningsrolle og forventes i vid udstrækning at fortsætte deres hidtidige dialog med virksomheder om håndteringen af affaldet. Det bemærkes, at

det ikke er ualmindeligt, at der er uenighed mellem kommuner og virksomhed eller borger omkring hvorvidt noget er affald eller ej, eller hvorvidt det bør genanvendes.

Københavns Kommune finder det er beklageligt, at klassificering ikke længere vil være en kommunal opgave, og at en mere ensartet klassificeringspraksis kan opnås ved yderligere nationalt vejledningsmateriale og klagemulighed over kommunens afgørelser til Miljøstyrelsen.

Sønderborg Kommune bemærker, at i henhold til forvaltningslovens § 7 stk. 1 har myndigheder en direkte vejledningspligt på de områder, der kan lede til en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Da kommunerne ikke længere er klassificeringsmyndighed og derfor ikke har en afgørelshjemmel til affaldsklassificering, forsvinder dermed også den direkte vejledningsforpligtelse. Sønderborg Kommune ønsker, at Miljø- og Ligestillingsministeriet kommenterer på Miljøstyrelsen forventning til kommunalbestyrelsens vejledning og gør det klart, at det kan være en kommunal opgave at vejlede virksomheder om Miljøstyrelsens klassificering af affald.

Sønderborg Kommune bemærker, at fremover vil Miljøstyrelsen kunne fastslå, at en given affaldsfraktion på national plan enten er egnet til materialenyttiggørelse eller ej. Det bemærkes, at selvom et specifikt affaldsbehandlingsanlæg kunne behandle en delmængde af en affaldsfraktion til genanvendelse eller forberedelse til genbrug, vil det ikke nødvendigvis kunne lade sig gøre alle steder i landet. Miljø- og Ligestillingsministeriet bør derfor ifølge Sønderborg Kommune beholde den eksisterende regulering. Udkastet udvider desuden den nuværende regulering i § 4 stk. 3 med krav til at dokumentere, at affaldet efterfølgende kan sorteres ud som affald egnet til forberedelse med henblik på genbrug, genanvendeligt affald eller affald egnet til anden endelig materialenyttiggørelse. Sønderborg Kommune bemærker, at der med den foreslåede regulering indføres et dobbelt krav, som allerede vil være opfyldt, hvis virksomheden kan dokumentere, at sammenblandingen ikke forringer materialenyttiggørelsen af hvert enkelt materiale.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at der i dag er forskellig praksis for klassificering af affald på tværs af kommunegrænserne. Den uensartede klassificeringspraksis skaber ulige konkurrencevilkår mellem virksomheder. Flytning af klassificeringskompetencen fra kommunalbestyrelsen til Miljøstyrelsen bidrager til en ensartet klassificeringspraksis over hele landet.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at ændringerne til § 4, stk. 3 har til formål at præcisere, at sammenblanding ikke må forringe materialenyttiggørelsen. Kravet om, at den affaldsproducerende virksomhed skal kunne dokumentere, at affaldet efterfølgende kan sorteres ud som affald egnet til forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller anden endelig materialenyttiggørelse har til formål at sikre, at hvis sammenblandingen forringer materialenyttiggørelsen, må affaldet ikke sammenblandes, men skal i stedet for sorteres særskilt.

Miljø- og Ligestillingsministeriet anerkender, at kommuner og virksomheder har et stort behov for oplysning om principielle klassificeringer, og at det er vigtigt, at der er en god dialog om vejledning om sortering og affaldets behandlingsmuligheder mellem kommunerne og Miljøstyrelsen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at der med ændringen af klassificeringskompetencen fortsat vil være behov for, at kommunerne har en dialog med, samt vejleder borgere og virksomheder som hidtil, om hvordan kendte affaldsfraktioner skal sorteres, og hvilken behandling affald er egnet til. Der henvises endvidere til de kommunale affaldsregulativer, der definerer sorteringspraksis og håndtering i den enkelte kommune og sorteringsvejledninger på Miljøstyrelsens hjemmeside, som kan understøtte vejledningen. Dialogen med borgere og virksomheder kan tage udgangspunkt i Miljøstyrelsens klassificeringspraksis.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det er vigtigt for alle involverede, at dialogen om sortering og behandlingsmuligheder om kendte affaldsfraktioner gives med oplysning om klassificeringskompetencen.

Herudover vil den almindelige sagsbehandling og dialog som nu være det primære redskab, når der er tale om sortering og behandling af affaldet. Ved tvivl eller uenighed om klassificeringen vil der være behov for, at Miljøstyrelsen træffer en afgørelse.

Oplysninger om klassificering og Miljøstyrelsens klassificeringspraksis kan på sigt blive opsamlet i guides, som kan indgå i kommunernes vejledning. Miljøstyrelsens klassificeringer vil løbende blive gjort offentlig tilgængelige på styrelsens hjemmeside. Derved vil både virksomheder og kommuner kunne orientere sig om Miljøstyrelsens afgørelser og derigennem mulighed for en dialog om identiske affaldsfraktioner.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

Ad 2 Bemærkninger vedrørende sagsbehandlingstid

GRAKOM, Favrskov Kommune, Fredericia Kommune, Kommunernes Landsforening (KL), Netværket for Bygge- og Anlægsaffald på Sjælland og Bornholm (NBA), Landbrug og Fødevarer Sorø Kommune og Syddjurs Kommune er bekymret for, at flytningen af klassificeringskompetencen fra kommune til Miljøstyrelsen vil medføre forlænget sagsbehandlingstid.

Genvindingsindustrien og Dansk Erhverv anbefaler, at der laves en evaluering af sagsbehandlingstiderne inden for de første måneder og derefter løbende, hvor det afklares, om der er behov for at afsætte flere ressourcer for at sikre hurtig sagsbehandling.

Fredericia Kommune og Kommunernes Landsforening (KL) mener, at flytningen af klassificeringskompetencen bl.a. er u hensigtsmæssigt i klagesager og ved miljøuheld, hvor der er behov for en afgørelse inden for en kort tidsfrist.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at Miljøstyrelsen vil have fokus på at sikre effektiv og smidig sagsbehandling af klassificeringssager, hvilket understøttes af kommunernes dialog og vejledning af borgere og virksomheder som hidtil om, hvordan kendte affaldsfraktioner skal sorteres og hvilken behandling affald er egnet til.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

Ad 3 Bemærkninger vedrørende klassificering af skibe

Kommunernes Landsforening (KL) bemærker, at der ved klassificering af skibe pålægges kommuner at besigtige og gennemgå dokumenter for at sende sagens dokumenter og en udtalelse, der skal danne baggrund for Miljøstyrelsens afgørelse. Fredericia Kommune og Kommunernes Landsforening (KL) foreslår derfor, at Miljøstyrelsen går i dialog med havnebestyrelserne ved håndtering af sager vedr. klassificering af skibe.

Sønderborg Kommune anfører, at flytningen af klassificeringsopgaven fra kommunalbestyrelserne til Miljøstyrelsen i forhold til skibe er ufuldstændig og kræver uforholdsmæssige ressourcer til et kommunalt beredskab. Når Miljøstyrelsen bliver hjemmelsmyndighed for klassificering af alle skibe, er det ifølge Sønderborg Kommune uproportionalt at kræve et kommunalt beredskab med modtagelse af oplysninger efter forslaget § 7 samt tilsyn og indsamling af dokumenter efter § 8. Sønderborg Kommune mener, at anmeldekravet i den kommende § 7 alene bør kræve anmeldelse til Miljøstyrelsen. Sønderborg Kommune bemærker, at det vil give mening at flytte anmeldelseskravet til udskibningshavnen, hvorved både kommunale, private og statsejede havne vil have ansvar for at orientere Miljøstyrelsen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker hertil, at der ved ændring af klassificeringskompetencen er lagt op til, at det alene er klassificeringskompetencen, der på de forskelligartede sagsområder overgår til Miljøstyrelsen og ikke øvrige opgaver forbundet hermed. Regler om kommunalbestyrelsens besigtigelse af skibet og indsendelse af bemærkninger og dokumenter af betydning for Miljøstyrelsens klassificering af skibet er gældende ret i dag, og reglerne opretholdes. Kommunalbestyrelsen opgaver i forbindelse med Miljøstyrelsens klassificering af skibe ændres derved ikke.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

Ad 4 Bemærkninger vedrørende affaldsfasens ophør

Dansk Erhverv, Dansk Industri (DI), Fredericia Kommune og Kommunernes Landsforening (KL) støtter, at Miljøstyrelsen skal træffe afgørelser om affaldsfasens ophør.

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien mener, at der er behov for afklaring af, hvorvidt de eksisterende end-of-waste afgørelser udført af kommunen fortsat er gældende. Der opfordres til, at afgørelserne fastholdes.

Kommunernes Landsforening (KL) og Fredericia Kommune mener, at afgørelser om affaldsfasens ophør fortsat skal offentliggøres.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at en end of waste-afgørelse, der er truffet af en kommune inden 1. januar 2025, også er gældende efter 1. januar 2025. Hertil bemærkes det, at der indsættes en overgangsregel i affaldsbekendtgørelsen om, at sager om end of waste, der verserer i kommunerne før 1. januar 2025, skal afgøres af kommunerne.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at Miljøstyrelsen løbende vil offentliggøre et repræsentativt udsnit af end of waste-afgørelser, som styrelsen træffer.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

Ad 5 Øvrige bemærkninger vedrørende klassificering

Affalds- og Ressourceindustrien (ARI) bemærker, at det i § 2 vil være hensigtsmæssigt, at det klart fremgår, at kompetencen til afgørelse af spørgsmålet om affald contra biprodukt også fremadrettet ligger i Miljøstyrelsen.

Fredericia Kommune spørger til, hvordan kommunen i praksis skal sikre, at ikke-genanvendeligt PVC-affald deponeres, når Miljøstyrelsen er klassificeringsmyndighed og tilsynsførende på området.

Affalds- og Ressourceindustrien (ARI) bemærker til § 47, at anvisningsretten for forbrændingseget affald ophører med årets udgang, og at bestemmelsen derfor bør revideres, så den alene omfatter deponeringseget imprægneret træ. Da klassificeringskompetencen er overgået til Miljøstyrelsen, bør kommunens afgørelse af, om træet er forbrændingseget, eller deponeringseget skrives ud.

Fredericia Kommune bemærker, at § 47 angående deponeringseget imprægneret træaffald vil være problematisk i praksis.

Sønderborg Kommune anfører, at i henhold til tilsynsbestemmelserne i kapitel 12 er det alene Miljøstyrelsen, der kan føre tilsyn med Miljøstyrelsens afgørelser i henhold til bekendtgørelsen. Det betyder ifølge Sønderborg Kommune, at kommunerne ikke har mulighed for at føre tilsyn med om virksomheder, der modtager en klassifikation fra Miljøstyrelsen jf. § 4, også følger denne klassifikation. Tilsynshjemlen i kapitel 12 skal ifølge Sønderborg Kommune ændres, så kommunerne kan føre tilsyn med Miljøstyrelsens klassificeringer hos de virksomheder, der er fremgår af miljøtilsynsbekendtgørelsen § 1 stk. 2, og som kommunerne skal føre miljøtilsyn hos.

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at § 4 er dækkende for, hvilken myndighed der har kompetence til at klassificere, om der er tale om affald. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor ikke, at der er behov for at indsætte yderligere regler om klassificering af affald i bekendtgørelsen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker til § 46, stk. 2, at kommunalbestyrelsen er anvisningsmyndighed for deponeringsegnet affald, herunder deponeringsegnet PVC-affald. Hvis der forud for anvisning er behov for, at affaldet klassificeres som deponeringsegnet, kan Miljøstyrelsen klassificere affaldet. Herefter kan kommunalbestyrelsen anvise affaldet.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at kommunalbestyrelsens anvisningsret for forbrændingsegnet erhvervsaffald, der ikke er farligt affald, ophører 1. januar 2025. Herefter kan kommunalbestyrelsen kun anvise affald af imprægneret træ fra virksomheder, der er farligt affald. Når klassificeringskompetencen overgår til Miljøstyrelsen 1. januar 2025, er det Miljøstyrelsen, som konkret kan klassificere, om affaldet er farligt. Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at Miljøstyrelsen har udgivet en vejledende udtalelse om håndtering af imprægneret træaffald, som kan anvendes af kommunerne. Her fremgår det bl.a., at imprægneret træ som udgangspunkt ikke er deponeringsegnet. Bekendtgørelsens § 30 og §46 vedr. imprægneret træ er justeret som følge af bemærkningerne.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker til § 68, at det er tilsynsmyndigheden, der i forbindelse med udførelse af affaldstilsynet fører tilsyn med virksomheders overholdelse af regler om affald udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens kapitel 6. Bekendtgørelse om affaldstilsyn fastlægger kompetencefordelingen for mellem kommunalbestyrelsen og Miljøstyrelsen i forbindelse med udførelse af affaldstilsynet, herunder hvilke regler der er omfattet af affaldstilsynet. Kommunen skal føre tilsyn med, at affald håndteres i overensstemmelse med gældende regler. Hvilke regler, der gælder, kan være fastlagt i en konkret afgørelse, og kan derfor indgå i kommunens affaldstilsyn med de regler, der gælder for en konkret virksomhed. Hvis Miljøstyrelsen f.eks. har klassificeret en virksomheds affald som egnet til genanvendelse, kan kommunen i medfør af bekendtgørelse om affaldstilsyn føre tilsyn med, at affaldet faktisk bliver genanvendt.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker herudover, at det i forbindelse med både kommunernes tilsyn og Miljøstyrelsens tilsyn, er tale om øjeblikbilleder, herunder også af efterlevelse af afgjorte klassifikationer. Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

Ad 6 Bemærkninger vedrørende modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg (generelt)

Landbrug & Fødevarer, Affalds- og Ressourceindustrien (ARI), ARC, Brancheforeningen Genanvend Biomasse, Dansk Industri (DI), Danaffald og Dansk Transport og Logistik (DTL), Kommunernes Landsforening (KL), Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien støtter generelt op om at ændre modtagekontrollen på affaldsforbrændingsanlæg.

Affalds- og Ressourceindustrien (ARC) bemærker, at oplysninger om affaldslæs kan være forretningsfølsomme, hvorfor det ønskes fastslået, at oplysninger behandles efter de almindelige bestemmelser om aktindsigt.

Fjernvarme Fyn Affaldsenergi A/S (FFA) og Brancheforeningen Cirkulær mener, at det bør genovervejes hvorvidt det er nødvendigt at indberette data vedr. affaldstransportører i det tilfælde, hvor transportøren udelukkende er transportør.

Fjernvarme Fyn Affaldsenergi A/S (FFA) og Fortum Waste Solutions opfordrer til, at det genovervejes hvorvidt chaufførerne skal fremvise en kopi af vognmandstilladelse.

International Transport Danmark (ITD) foreslår, at § 52 stk. 2 præciseres, så dokumenterne bilag 1B og VIII må foreligge og fremvises elektronisk og vognmænd skal fremvise "bekræftet kopi af fællesskabstilladelse" fremfor "kopi af vognmandstilladelse".

Brancheforeningen Cirkulær bemærker, at det ikke giver mening at anvise et alternativt sted, hvis et importeret affaldslæs ikke lever op til konkrete krav. Det vil kræve fornyet notifikationsprocedure at afvise et læs - eller accept af involverede danske og udenlandske myndigheder.

Fredericia Kommune spørger til § 52, stk. 2 nr. 3), hvorfor det ikke er et krav, at de, der afleverer affald, skal have en plan, for hvad de vil gøre, hvis affaldslæset afvises.

Københavns Kommune bemærker, at formuleringen af § 52 stk. 2, nr. 3 angående oplysninger fra affaldsproducenten om hvor, affaldslæs vil blive behandlet eller opbevaret, indebærer en risiko for, at oplysningerne ikke sikres. Der foreslås en ny formulering: "*Oplysning om adressen, hvor affaldet vil blive behandlet eller opbevaret, hvis affaldet i medfør af § 54 fysisk afvises senest to arbejdsdage efter afvisningen. Hvis opbevaring går forud for behandling, skal adressen, hvor affaldet behandles, oplyses senest to arbejdsdage efter behandlingen.*".

Kommunernes Landsforening oplyser, at de er bekymret for, at det bliver en faldgrube, at det ikke er et krav at oplyse behandlings- eller opbevaringsadresser, men kun en mulighed.

Brancheforeningen Cirkulær mener ift. § 53, stk. 1, at antal og metode for stikprøvekontroller bør baseres på de krav, som allerede findes i miljøgodkendelsen, og at kravet om 5% på ugentlig basis bør opblødes til på måneds basis.

ARI bemærker, at det klart bør fremgå, at læs, der har været udspreddt på gulv, skal afbrændes efterfølgende uanset udfaldet af kontrollen.

Landbrug & Fødevarer bemærker, at modtagekontrollens forskellige kontrolmetoder fører til forskellige vurderinger på de enkelte anlæg af "*mere end et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenyttiggørelse*". F.eks. vil en visuel kontrol nemt fremhæve meget synlige fraktioner som plast, hvorimod udspreddning på gulv bedre vil vise de ikke så synlige fraktioner. Der er derfor behov for at sikre en ensartet vurdering på tværs af de enkelte anlæg uanset metode.

Dansk Industri og Affalds- og Ressourceindustrien (ARI) opfordrer til, at det præciseres, hvordan modtagekontrol i forbindelse med importeret affald skal foregå. Det fremstår for eksempel ikke klart, hvordan der skal følges op på fysisk afvisning i forbindelse med importeret affald.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at oplysninger fra affaldsforbrændingsanlæg, som Miljøstyrelsen ligger inde med som led i modtagekontrollen, i forbindelse med aktindsigt generelt vil blive behandlet efter reglerne om aktindsigt. I den forbindelse vil oplysningerne som udgangspunkt være at betragte som miljøoplysninger efter

Miljøoplysningsloven. Er der tale om en myndigheds affaldstilsyn med den konkrete virksomhed, vil der allerede i den egenskab være adgang til oplysningerne, såfremt disse er nødvendige for sagens behandling.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har noteret sig høringssvarene til høringsversionens § 52 og har på den baggrund tilrettet bestemmelsen, hvorefter "og dennes affaldstransportør" er slettet i stk. 1 nr. 1, "affaldslæssets vægt" er slettet i stk. 1, nr. 2, og "vognmandstilladelse" er i stk. 2, nr. 2 ændret til "bekræftet kopi af fællesskabstilladelse".

Det fremgår af stk. 2, nr. 3, at dette er en oplysning, som alene skal sikres af affaldsforbrændingsanlæg, "hvis muligt", og bestemmelsen indeholder dermed ikke nogen forpligtigelse.

For så vidt angår den efterfølgende håndtering af afviste affaldslæs forventer Miljø- og Ligestillingsministeriet, at dette vil være et emne at tage med i forhold til den for affaldslæsset ansvarlige i forbindelse med et eventuelt fysisk affaldstilsyn. Høringssvarene herom har ikke for nuværende givet anledning til ændringer i bestemmelsen, men emnet vil kunne være et naturligt emne under evalueringen i 2029.

For så vidt angår høringsversionens § 52 stk. 2, nr. 2 ser Miljø- og Ligestillingsministeriet det som nødvendig dokumentation for, hvem der har kørt affaldslæsset til affaldsforbrændingsanlæg, såfremt det er en anden, end den der er anført på f.eks. transportdokument 1B eller det ikke er anført på dette dokument. Der er for importeret affald, på baggrund af særlige forhold vedrørende netop dette affald, behov for lidt flere oplysninger efter stk. 2 og anden indberetningsfrist efter § 55, stk. 2.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det, uanset formen og måden, hvorpå oplysningen afleveres og vises til affaldsforbrændingsanlægget, efterfølgende skal være muligt at indsende som led i indberetning.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at der med modtagekontrollen er lagt op til, at kontrollerne finder sted i affaldsforbrændingsanlæggenes eksisterende rammer og faciliteter, og at en frekvens på minimum 5 % har baggrund i de krav, der i allerede er gældende i henhold til miljøgodkendelserne. Hvorvidt dette skal ændres, vil være en naturlig del af den allerede politisk besluttede evaluering i 2029.

Det bemærkes endvidere, at ugentlig kontrol er valgt af hensyn til størst mulig spredning af kontrollerne og månedlig indberetning er valgt af hensyn til affaldsforbrændingsanlæggenes mulighed for selv at kunne planlægge indberetninger med større tidsmæssig fleksibilitet, hvor dog også løbende daglig eller ugentlig indberetning vil være muligt.

Alle affaldslæs er på lige vis omfattet af modtagekontrollen, hvor der i alle tilfælde er lagt op til en visuel kontrol af en del af affaldslæsset, uanset hvorvidt det er via kamerakontrol eller ved udspredding på gulv. Måden for kontrol i bestemmelsen er en ikke udtømmende opregning af muligheder for kontrol, der af affaldsforbrændingsanlæggenes kan lægge sig op ad kravene for kontrol i henhold til miljøgodkendelserne. Dette vil også være tilfældet for importeret affald i sammenhæng med for dette affald særlige dokumentationskrav efter § 52, stk. 2. Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

Ad 7 Bemærkninger vedrørende fysisk afvisning af affaldslæs

Københavns Kommune bemærker, at det ikke fremgår, hvad der skal ske med de affaldslæs, der afvises fysisk. Af § 52, stk. 2, nr. 3, må det udledes, at affaldslæsset enten kan behandles et andet sted eller opbevares. Det foreslås, at det kommer til at fremgå af bestemmelsen, at et fysisk afvist affaldslæs skal anvises til sortering eller behandling for at sikre den rette håndtering af affaldet samt at oplysninger om behandlingsstedet indberettes til Miljøstyrelsen indenfor to arbejdsdage.

Brancheforeningen Cirkulær ser gerne, at afvisning af affaldslæs med for "meget affald egnet til materialenyttiggørelse" uddybes med følgende formulering: "affald, der potentielt kunne have været materialenyttiggjort, hvis det var sorteret ved kilden".

Danaffald og Dansk Transport og Logistisk (DTL) bemærker, at der kan knytte sig stor usikkerhed til begrebet "et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenyttiggørelse" i et affaldslæs. Affald, der ved første øjekast kan synes egnet til materialeudnyttelse, er det ikke nødvendigvis. Danaffald og DTL mener, at det er vigtigt, at der er fuldkommen sikkerhed og dokumentation for grundlaget, hvis affaldet afvises.

Danaffald og Dansk Transport og Logistisk (DTL) bemærker, at affaldsindsamlere overtager ansvaret for de affaldsproducerende virksomheders affald. Affaldsindsamlere har derfor en vigtig opgave med at rådgive kunderne men ingen myndighedsbeføjelser har i forhold til kunderne. Affaldsindsamlere kan dermed have i en vanskelig situation som ansvarlige for det indsamlede affald i forbindelse med modtagekontrollen og affaldskunder, som ikke måtte sortere korrekt. Danaffald og DTL mener derfor, at det er urimeligt, hvis affaldsindsamlere gøres til genstand for sanktioner i tilfælde, hvor affaldslæs afvises af modtagekontrollen. Affaldsindsamlere kan spille en væsentlig rolle i opfølgningen overfor kunderne i forbindelse med afvisning af læs, men dette skal understøttes af et effektivt affaldstilsyn med de affaldsproducerende virksomheder fra myndighedernes side.

Brancheforeningen Cirkulær mener ift. § 54, stk. 3, at begrundelsen for ikke at fysisk afvise et affaldslæs også kan (og ofte vil) være, at det affald, der potentielt kunne have været materialenyttiggjort, ikke længere er det, og at fysisk afvisning samlet set derfor sjældent giver mening.

Affalds- og Ressourceindustrien (ARI) bemærker, at der bør indskrives, at affaldslæs ikke må afvises fysisk, hvis det ikke vil være lovligt at aflevere det nogen steder til eftersortering.

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien mener, at hvor der er usikkerhed, bør læsset som minimum alene afvises administrativt, hvorefter Miljøstyrelsen skal lave den egentlige klassificering på baggrund af billedokumentation. Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien gør opmærksom på, at det af bestemmelserne om modtagerkontrol bør fremgå, at der stilles krav til billedokumentation ved afvisning af et læs, da Miljøstyrelsen kan tage udgangspunkt i sådan dokumentation, når de skal træffe beslutning om, hvorvidt en afvisning skal følges op med tilsyn.

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien bemærker, at reglerne i kapitel 7 er gældende for affald, der i første led sorteres som forbrændingseget affald, og at der skal gælde anden regulering, når det forbrændingsegnete affald er restfraktionen efter sortering af genanvendeligt affald. Ved en visuel vurdering og efterfølgende klassificering ud fra billeder, kan den andel der går til forbrænding nemt blive anset som egnet til genanvendelse. Det er derfor problematisk, hvis restfraktionen efter sortering skal undergå samme modtagekontrol, som forbrændingseget affald der kommer direkte fra affaldskilden, da der ved sortering på et anlæg er taget stilling til, hvad der kan genanvendes. Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien ser derfor en udfordring ved, at afvisning af affaldslæs skal ske på baggrund af en visuel vurdering efterfulgt af en egentlig klassificering af Miljøstyrelsen og mener, at affald der har undergået sortering ved godkendte affaldsbehandlere ikke bør falde under samme modtagekontrol ved forbrændingsanlæggene, som affald, der ikke har undergået en sådan sortering.

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien mener, at administrative afvisninger ikke alene skal finde sted, når fysisk afvisning ikke er muligt, men udvides til også at omfatte tilfælde, hvor der er tvivl om, hvorvidt andelen af ikke uvæsentlige mængder affald til materialenyttiggørelse er høje nok til en afvisning.

Brancheforeningen Genanvend Biomasse mener, at det ved udvælgelse af affaldslæs ved modtagekontrollen bør være muligt at tage hensyn til rejekt og sorteringsrester fra forbehandlingsanlæg og affaldsbehandlingsanlæg, som ikke kan genanvendes.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det fremgår af den Opfølgende aftale om Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomiaftale fra 30. august 2022, at dette "skal sikre, at forbrændingsanlæg kun må behandle affaldslæs, hvor intet eller en meget begrænset andel af affaldet potentielt ville kunne genanvendes."

Miljøstyrelsen har uddybet dette emne i udkast til vejledning om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg, der har været i høring med frist den 31. oktober 2024: "Der kan være årsager til, at affald, der ved en umiddelbar visuel vurdering fremstår som potentielt egnet til materialenyttiggørelse, rent faktisk i det konkrete tilfælde ikke er affald egnet til materialenyttiggørelse og derfor med rette er afleveret hos affaldsforbrændingsanlægget som forbrændingseget. Affaldet kan f.eks. på forskellig vis være kontamineret eller andet, der medfører, at affald, der umiddelbart fremstår som egnet til materialenyttiggørelse, ikke er det.". Affaldsforbrændingsanlæg foretager alene den for Miljøstyrelsen indledende vurdering og sender ved afvisning en indberetning til Miljøstyrelsen indeholdende blandt andet kameradokumentation, således at Miljøstyrelsen kan foretage den endelige klassificering på samme grundlag som affaldsforbrændingsanlægget har haft i forbindelse med den indledende vurdering.

Restfraktion vil som udgangspunkt være forbrændingseget og skal derfor ikke afvises, hvor det er klart for affaldsforbrændingsanlægget, at dette konkret er tilfældet eller efterfølgende er klart for Miljøstyrelsen ved et administrativt affaldstilsyn efter oplysning herom fra den for affaldet ansvarlige i forbindelse med den høring, der finder sted af den for affaldet ansvarlige i forbindelse med alle administrative affaldstilsyn, der har baggrund i indberetning fra affaldsforbrændingsanlæg.

Der forudsættes i ovenfor nævnte udkast til vejledning, at afvisning finder sted, hvor der klart er mere end et ikke uvæsentligt omfang, og at der ikke afvises i tvivlstilfælde. Det vil i guide fra Miljøstyrelsen med billeder illustreret blive beskrevet og uddybet, hvornår der er klart mere end et ikke uvæsentligt omfang, og det er alene i disse tilfælde, at der skal afvises. Det forventes, at zonen for tvivl til en start i 2025 vil være forholdsvis stor, men at dette med løbende opdateringer af guiden vil kunne indsnævres betydeligt.

Som bestemmelsen er formuleret, skal affaldslæs, hvor det er muligt, afvises fysisk og ellers administrativt. Det vil oftest ikke være muligt med fysisk afvisning, når affaldet delvist har været spredt ud på gulv fra f.eks. komprimatorbil, eller når kontrollen finder sted via kamera af affaldslæs under aflæsning i affaldsgrav.

Miljø- og Ligestillingsministeriet er enig i, at fysisk afvisning som udgangspunkt vil skulle have baggrund i, at eftersortering er mulig og har på den baggrund tilrettet bestemmelsen om fysisk afvisning med tilføjelsen "med henblik på eftersortering". Miljø- og Ligestillingsministeriet er således også enig i, at det ikke er hensigten med ordningen, at den for affaldet ansvarlige i forbindelse med en fysisk afvisning efterlades uden mulighed for at skille sig af med affald, der ikke på nogen måde er egnet til eftersortering. Kan dette ikke afklares allerede hos affaldsforbrændingsanlægget, da vil det kunne afklares i forbindelse med det administrative affaldstilsyn, hvor den for affaldet ansvarlige vil blive hørt over indberetningen og derved vil kunne påvirke, hvorvidt der skal udpeges til et fysisk affaldstilsyn. Det bemærkes, at høring af hensyn til den for affaldet ansvarliges retssikkerhed, vil finde sted på samme grundlag, som både affaldsforbrændingsanlæg indledningsvist og Miljøstyrelsen ved den endelige vurdering har, idet indberetningen i sin helhed vil være genstand for høringen.

Hvorvidt fysisk afviste affaldslæs efterfølgende er håndteret på bedste vis, vil være et naturligt emne under et på baggrund af afvisningen eventuelt efterfølgende fysisk affaldstilsyn, idet bemærkes, at § 52, stk. 2, nr. 3 alene vedrører importeret affald.

Efter den i Danmark gældende organisering af affaldssektoren er det forudsætningen, at indsamlingsvirksomheder overtager ansvaret for affald. Det er derfor den for affaldet ansvarlige affaldsproducent eller indsamlingsvirksomhed, som der føres et affaldstilsyn med, når dette har baggrund i indberetning fra affaldsforbrændingsanlæg.

Samtidig med implementering af modtagekontrollen i affaldsbekendtgørelsens kapitel 7 implementeres med kommende bekendtgørelse om affaldstilsyn også et nyt og risikobaseret affaldstilsyn, hvor der også føres affaldstilsyn med de affaldsproducenter, der har overladt ansvaret til en indsamlingsvirksomhed. Dette kan med fordel støttes af indsamlingsvirksomhedernes vejledning i kundeforholdet.

For så vidt angår importeret affald er det Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at de emballerede baller, der sammen er kommet i samme køretøj, samlet er at betragte som et affaldslæs efter reglerne i kapitel 7. Dette er en mulig problematik, som Miljø- og Ligestillingsministeriet vil indsamle erfaringer om til brug for senere evaluering.

Ad 8 Bemærkninger vedrørende underretning ved afvisning af affaldslæs

Affalds- og Ressourceindustrien (ARI) bemærker til § 54 stk 3., at underretningen af affaldsproducenten bør ske uden ugrundet ophold af hensyn til selskabets mulighed for at følge op på afvisningen.

Danaffald og Dansk Transport og Logistisk (DTL) mener, at det er vigtigt for den videre opfølgning overfor affaldsproducenten, at den affaldsansvarlige underrettes. Danaffald ønsker en præcisering af, at underretningen altid bør ske prompte, være begrundet og indeholde dokumentation for grundlaget for afvisning.

International Transport Danmark (ITD) mener, at hhv. indsamler eller affaldstransportør/affaldsproducent bør modtage skriftlig og evt. billedmæssig dokumentation i forbindelse med afvisning af et læs.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har noteret sig høringsvarene og på den baggrund til bestemmelsen tilføjet, at underretning skal finde sted "senest 1 hverdag efter afvisning efter § 54, stk. 1".

Miljø- og Ligestillingsministeriet bekræfter, at den for affaldet ansvarlige i forbindelse med Miljøstyrelsens administrative affaldstilsyn modtager kopi af indberetning i høring og vil med et høringssvar kunne påvirke, hvorvidt virksomheden skal udpeges til et fysisk affaldstilsyn.

Ad 9 Bemærkninger vedrørende indberetning af afvisning af affaldslæs

Brancheforeningen Cirkulær er ift. § 55, stk. 1 bekymrede for, om der går for lang tid fra, at en virksomhed er administrativt afvist til, at virksomheden kontaktes af affaldstilsynet. For at modtagekontrollen får effekt er det vigtigt, at alle indberettede virksomheder oplever en opfølgning, og at det sker så hurtigt som muligt.

Brancheforeningen Cirkulær ser som nævnt ingen begrundelse for indberetningen af importeret affald, og dermed mener Brancheforeningen Cirkulær heller ikke, at der er juridisk grundlag for et sådant krav. Brancheforeningen Cirkulær anerkender, at der skal udvikles et digitalt indberetningssystem, og vil blot påpege, at det er afgørende, at det udvikles, så det passer godt til de systemer, der anvendes på anlæggene - og som i forvejen må være integreret med de indberetningsmoduler, som netop er nyudviklet til ADS.

International Transport Danmark (ITD) opfordrer til, at virksomhedernes retssikkerhed sikres i forbindelse med levering eller afvisning af forbrændingseget affald. Indsamlingsvirksomheder eller affaldsproducenter bør sikres dokumentation for anlæggets accept, fysiske eller administrative afvisning af affaldet, inden "bevismaterialet" eventuelt blandes med andre leverandørers affald eller brændes.

International Transport Danmark (ITD) efterlyser vejledning om klage- og godtgørelsesmuligheder i tilfælde af uretmæssig afvisning.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at de administrative affaldstilsyn af Miljøstyrelsen vil blive prioriteret månedsvis efter udløbet af frist for indberetning. Der er ligeledes overvejelser om, hvorledes de fysisk affaldstilsyn kan prioriteres, da dette også af Miljø- og Ligestillingsministeriet ses som en forudsætning for den for affaldet ansvarliges handlemuligheder. For så vidt angår handlemuligheder for den for affaldet ansvarlige henvises til, at affaldsforbrændingsanlæggets underretning om afvisning efter § 54, efter tilretning finder sted senest 1 hverdag efter afvisning.

Vurderingen, der finder sted efter § 54, finder sted på forskellig vis som visuel kontrol, jf. § 53, der i indberetning blandt andet dokumenteres via kameraoptagelser, således at Miljøstyrelsen, på samme grundlag som ved affaldsforbrændingsanlæggets indledende vurdering, har mulighed for at confirmere affaldsforbrændingsanlæggets indledende vurdering og på dette grundlag kan foretage vurdering af, hvorvidt den for affaldet ansvarlige skal udpeges til et fysisk affaldstilsyn. Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der er taget hånd om den for affaldet ansvarliges retssikkerhed, når Miljøstyrelsen i forbindelse med administrativt affaldstilsyn hører den for affaldet ansvarlige over indberetningen og pågældende vil derved kunne påvirke Miljøstyrelsens vurdering af afvisningen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker omkring importeret affald, at dette indgår i modtagekontrollen på lige fod med andet affald, og der føres affaldstilsyn i forlængelse af afvisninger. Det bemærkes, at der er krav om sådanne afvisninger efter affaldstransportforordningen art. 22 og 24.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker omkring digitalt indberetningssystem, at det oplyses af Miljøstyrelsen, at det indledningsvist finder sted via mail, og at der fra ca. medio 2025 er planlagt webløsningsmodul i tilknytning til nyt ADS. ADS benyttes i forvejen af affaldsforbrændingsanlæg, og dette også vil være tilfældet for nyt ADS.

Ad 10 Bemærkninger vedrørende definitionen af affaldslæs med genanvendeligt affald

Landbrug & Fødevarer, Brancheforeningen Genanvend Biomasse, Københavns Kommune, Dansk Erhverv, Genvindingsindustrien, Brancheforeningen Cirkulær og Kommunernes Landsforening (KL) mener, at der er behov for at definere begrebet "mere end et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenyttiggørelse".

Københavns Kommune, Landbrug & Fødevarer og Brancheforeningen Genanvend Biomasse bemærker, at Vejledning om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg, som er sendt i høring parallelt, ikke afklarer begrebet, og at der blot henvises til en guide, som er under udarbejdelse.

Kommunernes Landsforening (KL) bemærker, at der er behov for, at vejledningen om genanvendeligt affald indeholder klare oplysninger om, hvornår affald klassificeres som genanvendeligt, samt klarhed omkring, hvad der skal ske med fysisk afviste affaldslæs.

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien foreslår, at der angives en procentsats for, hvor meget affald egnet til materialenyttiggørelse affaldslæsset skal indeholde, før det afvises. Procentsatsen skal angives, så det svarer til det antal afvisninger, man forventer at kunne føre tilsyn med, hvorved det er de læs, der indeholder mest affald til materialenyttiggørelse, der afvises. Viser det sig, at der kun er et mindre antal affaldslæs, der bliver afvist, kan grænseværdien reduceres, hvor det forsat sikres, at der er ressourcer til at følge op på tilsyn, når læs bliver afvist.

Brancheforeningen Cirkulær ser gerne, at afvisning af læs med for "meget affald egnet til materialenyttiggørelse" uddybes med følgende formulering: "affald, der potentielt kunne have være materialenyttiggjort, hvis det var sorteret ved kilden". Brancheforeningen Cirkulær opfordrer derudover til, at anlæggenes indberetninger og erfaringer især i den første tid evalueres i tæt samarbejde med hele branchen, så der i fællesskab kan afklares kriterier for afvisning af affald.

Danaffald og Dansk Transport og Logistisk (DTL) mener, at affaldslæs kun bør kunne afvises, når det utvivlsomt indeholder for meget genanvendeligt affald. Der bør derfor findes et tilstrækkeligt vejledningsmateriale, som understøtter forbrændingsanlæggenes modtagekontrol og vurdering af affaldslæs.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at formuleringen af grænsen som "et ikke uvæsentligt omfang" er valgt med henblik på, at Miljøstyrelsen konkret for hvert affaldslæs kan tage stilling til, hvorvidt det på baggrund af den visuelle vurdering var mere eller mindre end et ikke uvæsentligt omfang, i forhold til hele affaldslæset. Henset til, at grænsen på denne måde er henlagt til Miljøstyrelsens konkrete skøn for det enkelte affaldslæs, er det en forudsætning, at dette for alle aktører beskrives og illustreres på bedste vis med inddragelse af aktørerne og herunder særligt affaldsforbrændingsanlæggene. At dette af Miljøstyrelsen gøres i guide og ikke i vejledning, har overordnet set baggrund i, at beskrivelse af mængden i stor grad er afhængig af billedmateriale og løbende opdatering, efterhånden som dette med billeder kan beskrives mere og mere præcist, således at zonen for tvivl med tiden minimeres mest muligt.

Ad 11 Bemærkninger vedrørende affald omfattet af modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg

Danaffald og Dansk Transport og Logistisk (DTL) bemærker, at modtagekontrollen bør omfatte hele strømmen af affald (erhvervsaffald, husholdningsaffald og importeret affald).

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien mener, at husholdningsaffald også skal omfattes af modtagekontrol.

Brancheforeningen Genanvend Biomasse mener, at det ved udvælgelse af affaldslæs ved modtagekontrollen bør være muligt at tage hensyn til rejekt og sorteringsrester fra forbehandlingsanlæg og affaldsbehandlingsanlæg, som ikke kan genanvendes.

ARC bemærker, at kapitel 7 om modtagekontrol forholder sig til affaldsproducenter og affaldsindsamlere, og ikke skelner mellem, hvilke typer affald, der skal kontrolleres. ARC bemærker, at der ved indsamling sammenblandes restaffald fra husholdninger o.l. fra mange affaldsproducenter, og at det ved modtagelse på affaldsforbrændingsanlæg ikke er muligt at afgøre, om affaldet fra den enkelte affaldsproducent oprindeligt har været egnet til genanvendelse. ARC vil uanset kommende regler om modtagekontrol fortsat foretage kontrol af bl.a. restaffald fra husholdninger o.l. i henhold til anlæggets miljøgodkendelse, men finder det ikke relevant at lade restaffald fra husholdninger omfatte af reglerne.

Brancheforeningen Cirkulær mener, at der ikke bør stilles konkrete krav til kontrol og indberetning for importaffald og husholdningsaffald, og at det blot tæller med i det antal læs, som de 5% beregnes ud fra.

Brancheforeningen Cirkulær bemærker, at formålet med indberetning til Miljøstyrelsen som administrativ affaldstilsynsmyndighed er klart defineret i både den politiske aftale og lovforslaget — nemlig "med henblik på affaldstilsyn hos den relevante affaldsproducent eller affaldsindsamler". For importaffaldet vil affaldsproducenten/indsamleren være en eller flere udenlandske virksomheder, som Miljøstyrelsen ikke er tilsynsmyndighed for — og for husholdningsaffald vil det være kommunerne — ikke virksomheder. Derudover vil identifikation af affald potentielt egnet til materialenyttiggørelse som oftest være meget vanskeligt alene af den grund, at fx importaffald typisk er sorteringsrest fra udenlandske forbehandlingsanlæg, der er leveret i baller og

ofte neddelte. I kraft af import-notifikationen findes allerede regler for anlæggenes ansvar for at sikre, at importaffald lever op til den specifikation, som fremgår af notifikationen. Brancheforeningen Cirkulær mener derfor ikke, at der er nogen begrundelse for indberetningen af importeret affald, og at der heller ikke er juridisk grundlag for et sådant krav, hvorfor alle henvisninger og retningslinjer om indberetning fra modtagekontrol af husholdningsaffald og importaffald bør fjernes af bekendtgørelsen.

Miljø- Ligestillingsministeriet bemærker, at det er ministeriets vurdering, at det af hensyn til de enkelte led i værdikæden for affaldshåndtering er vigtigt, at alt affald – herunder husholdningslignende affald, importeret affald og rejekt fra sorterings- og forbehandlingsanlæg – medtages i modtagekontrollen.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

Ad 12 Bemærkninger vedrørende virksomheder omfattet af modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien bemærker, at den forslåede regulering ligger op til, at affaldsforbrændingsanlæg skal afvise affaldslæs, hvilket efter endelig klassificering ved Miljøstyrelsen, kan føre til tilsyn. Selvom indsamlingsvirksomheden overtager ansvaret for affaldet, er det ikke hensigtsmæssigt, at tilsynet gennemføres ved dem. Indsamlingsvirksomhederne indsamler affald og gennemfører som oftest ikke yderligere sortering af forbrændingseget affald, før det køres til forbrænding. Derfor vil det være begrænset, hvad der kan føres tilsyn med i forhold til affaldstilsynet. Der kan føres tilsyn med, om indsamlingsvirksomheden sorterer det affald, der fremkommer på deres egen adresse korrekt, men det vil kun være en meget lille andel af det affald, de kører til forbrænding. Derudover har indsamlingsvirksomheden ingen myndighed overfor de affaldsproducerende virksomheder. Indsamlingsvirksomheden kan afvise at modtage affaldet og vejlede deres kunder, men de kan ikke føre tilsyn og pålægge de affaldsproducerende virksomheder at ændre praksis.

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien mener, at modtagekontrol for indsamlingsvirksomheder skal tilpasses for at sikre optimal effekt. Det foreslås, at i stedet for at føre tilsyn ved indsamlerne, skal indsamlerne bidrage med viden om, hvilke virksomheder affaldet kommer fra, hvorefter der kan føres tilsyn ved de pågældende virksomheder. Da indsamlerne ofte indsamler fra flere affaldsproducerende virksomheder i samme læs, kan de ikke sige præcist, fra hvilken virksomhed affaldet stammer fra, men de skal hjælpe med at identificere det bedst muligt.

Dansk Industri (DI) og Affalds- og Ressourceindustrien (ARI) forstår bestemmelserne i kapitel 7 som omfattende alt affald, der afleveres til forbrænding, uanset om det kommer fra kommunale ordninger eller private indsamlere, hvilket der bakkes op om. Affalds- og Ressourceindustrien (ARI) bemærker, at dette giver også bedst mening, da en afvisning af et affaldslæs med kommunalt indsamlet affald også vil give kommunen mulighed for at fokusere sin indsats for bedre sortering via en gennemgang af den pågældende indsamlingsbils rute. Det er den samme opgave, som den private indsamler skal foretage i forlængelse af en afvisning for ruteindsamling af restaffald fra erhverv foretaget af en privat indsamler. Et krav om modtagekontrol for alt affald stemmer også bedst overens med kommunernes mulighed for at tilbyde indsamling af ubegrænsede mængder af forbrændingseget affald fra virksomheder i konkurrence med private indsamlere. ARI beder bekræftet, at denne forståelse er korrekt.

Sønderborg Kommune bemærker, at kombinationen af selskabsgørelsen af forbrændingsanlæg og fjernelsen af anvisningspligten skaber en incitamentsstruktur, hvor det ikke er i forbrændingsanlæggenes interesse at anmelde sine kunder. Det virker derfor ikke logisk, at kapitel 7 indføres uden, at Miljøstyrelsen får mulighed for at indskærpe eller politianmelde de private virksomheder, som skal varetage opgaven.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at der efter kommende bekendtgørelse om affaldstilsyn ([Høringsdetaljer - Høringsportalen](#)) føres administrativt og fysisk affaldstilsyn med den for affaldet ansvarlige, og

at der ved modtagekontrollen ikke ændres på ansvarsfordelingen. Et fysisk affaldstilsyn med indsamlingsvirksomhed kan omfatte dialog og vejledning om, hvorledes indsamlingsvirksomheden kan medvirke til affaldsproducenters korrekte sortering m.v.

Miljø- og Ligestillingsministeriet er enig i, at både indsamlingsvirksomhed og kommune, der foretager ruteindsamling af affald, overtager ansvaret for affaldet og indgår på samme måde i modtagekontrollen. Når indsamlingsvirksomhed overtager ansvaret for affaldet, må de forudsættes i kundeforholdet også at have en naturlig egeninteresse i, at de modtager affaldet sorteret og håndteret efter reglerne herom – på samme måde som når kommunen som myndighedsopgave overtager ansvaret for affald modtaget fra borgere og virksomheder.

Miljø- og ligestillingsministeriet bemærker, at også affaldsforbrændingsanlæg er underlagt muligheden for udpegning til fysisk affaldstilsyn, såfremt der foreligger oplysninger, der tilsiger dette, og at det vil være et naturligt led i et affaldstilsyn at benytte mulighederne for håndhævelse efter gældende regler herfor, hvor de konkrete forhold tilsiger dette. Det bemærkes, at de hidtil gældende regler for håndhævelse ikke ændres ved indførelse af et styrket affaldstilsyn og modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg. I den forbindelse bemærkes endvidere, at Miljøstyrelsen løbende vil følge affaldsforbrændingsanlæggenes gennemførelse af modtagekontrol, jf. blandt andet § 56.

Ad 13 Bemærkninger vedrørende strafbestemmelser

Sønderborg Kommune er bekymret over, at Miljøministeriet ikke indfører strafansvar for forbrændingsanlæg, der skal udføre kontrol med deres kunder i henhold til kapitel 7. Sønderborg Kommune bemærker, at der burde være hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 110 stk. 3 jf. § 44 til at sikre, at forbrændingsanlæggenes udfører den foreslåede kontrol og sikrer de krævede anmeldelser.

Miljø- og ligestillingsministeriet bemærker, at det fremgår af den Opfølgende aftale om Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomiaftale fra 30. august 2022, at affaldstilsynet indledningsvist skal have en vejledende karakter med mulighed for yderligere sanktioner efter gældende praksis og regler afhængig af overtrædelsens karakter, og at Miljøstyrelsen i 2029 skal udarbejde en evaluering af tilsynet, herunder sanktionsmulighederne og tilsynsfrekvenserne. Dette vil også være tilfældet i forhold til affaldsforbrændingsanlæg, der udpeges til et fysisk affaldstilsyn.

Ad 14 Bemærkninger vedrørende usolgte forbrugerprodukter

Sønderborg Kommune bemærker, at i henhold til lovforslaget om styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter m.v. skal forbrændingsanlæg både afvise affald egnet til materialenyttiggørelse og usolgte forbrugerprodukter. Det er ifølge Sønderborg Kommune ubetimeligt at bekendtgørelsesforslaget ikke implementerer kravet om kontrol af usolgte forbrugerprodukter. Udkastet til bekendtgørelsen implementerer ikke lovforslagets krav om, at andre affaldsbehandlingsanlæg end forbrændingsanlæg skal føre modtager kontrol og afvise at behandle affald, der indeholder usolgte forbrugerprodukter. Sønderborg Kommune mener, at definitionen af affald egnet til materialenyttiggørelse i affaldsbekendtgørelsen bør rettes, så den følger Lovforslaget, der i 4 afsnit på side 29 (Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser Til § 1, Til nr. 1.) udvider definitionen af affald egnet til materialenyttiggørelse, så dette begreb også omfatter usolgte forbrugerprodukter.

Miljø- og ligestillingsministeriet henviser til, at der med lovforslaget (Høringsdetaljer - Høringsportalen), der aktuelt behandles i Folketinget, foreslås at ministeren får hjemmel til at fastsætte, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, skal sikre, at affaldet er ledsaget af oplysning om affaldets indhold af usolgte

forbrugerprodukter. Ministeren får endvidere hjemmel til at fastsætte, at affaldsbehandlingsanlæg skal afvise at modtage affald i form af usolgte forbrugerprodukter og underrette tilsynsmyndigheden om afvisningen samt indberette oplysninger til brug for tilsynsmyndighedens behandling af sagen.

Den foreslåede bestemmelse forventes at blive udmøntet ved, at der vil blive fastsat bestemmelser om, at virksomheder, der driver sorterings- og genanvendelsesanlæg, skal føre kontrol med, hvorvidt indleverede affaldslæs indeholder usolgte forbrugerprodukter. Reglerne om denne modtagekontrol vil blive udmøntet i takt med, at der vedtages destruktionsforbud for enkelte produktgrupper i regi af ecodesignforordningen og forventes kun at omfatte de relevante sorterings- og genanvendelsesanlæg. Det drejer sig i første omgang om et destruktionsforbud for usolgte beklædningsgenstande og fodtøj, der træder i kraft i juli 2026.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker i øvrigt om usolgte forbrugerprodukter i sammenhængen med modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg, at usolgte forbrugerprodukter, der ved en umiddelbar vurdering ses som affald egnet til materialenyttiggørelse, indgår på lige fod med alt andet affald i modtagekontrollen og kan afvises fra forbrænding, når et affaldslæs indeholder mere end et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenyttiggørelse.

Ad 15 Bemærkninger vedrørende affaldsforbrændingsanlæg der er omfattet af nye forpligtelser til modtagekontrol

Københavns Kommune bemærker, at en del fejlsortering stammer fra sorteringsanlæg og neddelingsanlæg, hvorfor modtagekontrollen ikke bør begrænses til forbrændingsanlæg men inkludere disse, da det ellers bliver vanskeligt at identificere affaldsproducenten, som har forårsaget den oprindelige sammenblanding af affald.

ARC bemærker, at klinisk risikoaffald modtages i lukkede emballager og indfyres direkte i tragt uden silo, hvorfor visuel kontrol ikke sker. ARC vurderer, at indsatsen vedr. klinisk risikoaffald skal ske ved kilden og ikke kan kontrolleres forsvarligt ved den eksisterende modtagekontrol, hvorfor klinisk risikoaffald foreslås undtaget fra krav til modtagekontrol.

Kommunernes Landsforening (KL) bemærker, at lovforslaget omtaler virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, der modtager affald med henblik på forbrænding eller genanvendelse, som dem der skal føre kontrollen. KL mener, at modtagekontrol ikke kun bør gælde affaldsforbrændingsanlæg men også sorterings- og neddelingsanlæg, så det bliver muligt at identificere affaldsproducenten ved fejlsorteringer.

Fortum Waste Solutions ønsker klare retningslinjer for, hvilke paragraffer, der ikke skal gælde for forbrændingsanlæg til farligt affald. Det bemærkes, at kapitel 7 om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg bør tilpasses, da det ikke hensigtsmæssigt at anvende begrebet "affaldslæs" i forbindelse med emballeret farligt affald i denne kontekst.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at indsamlings- og affaldsbehandlingsanlæg efter kommende bekendtgørelse om affaldstilsyn udtages til fysiske tilsyn via risikomodellen med fokus på, hvor miljørisikoen ved regelbrud er størst. Affaldstilsyn hos en virksomhed giver et øjebliksbillede, og sammenholdt med den løbende modtagekontrol på forbrændingsanlæggene, vil det være muligt at sikre et incitament til løbende at udsortere mere affald egnet til materialenyttiggørelse.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at affaldsbekendtgørelsen gælder for affald, der ikke er reguleret på anden vis i anden lovgivning. For så vidt angår f.eks. klinisk risikoaffald henvises blandt andet til § 24 i bekendtgørelse om anlæg, der forbrænder affald, hvoraf fremgår: "Klinisk risikoaffald skal tilføres ovnen uden direkte håndtering, og uden at det blandes med andet affald". Af sikkerhedsmæssige og arbejdsmiljø-mæssige

årsager vurderes det hensigtsmæssigt at forbrændingsanlæg, der kun håndterer farligt affald og klinisk risikoaffald undtages fra de nye forpligtelser til modtagekontrol. Det bemærkes desuden, at affaldsforbrændingsanlæg, der udelukkende behandler slam, farligt affald og klinisk risikoaffald ikke har samme typer af modtagekontrol som øvrige affaldsforbrændingsanlæg. På den baggrund er der indskrevet i bekendtgørelsen, at disse anlæg er undtaget for de nye forpligtelser til modtagekontrol.

Ad 16 Bemærkninger vedrørende emballering af forbrændingseget affald i klare plastsække

Københavns Kommune, International Transport Danmark (ITD), Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien støtter op om kravet om emballering af forbrændingseget affald i klare plastsække.

Danske Regioner er bekymret for kravet til affaldsproducerende virksomheder, heriblandt hospitaler, om klare plastsække ved aflevering af emballeret erhvervsaffald til forbrænding. Det vurderes, at ændringerne vil have økonomiske konsekvenser for regionerne, hvorfor de vil anmode om DUT.

Københavns Kommune bemærker til § 54, stk. 4, at det ikke giver mening fysisk at afvise et affaldslæs med sorte sække, da det er uklart hvor dette skal køres hen og ikke er muligt at om-emballere komprimerede mængder af sorte sække. Det foreslås, at affaldslæs med sorte sække afvises administrativt og at der fastsættes strafbestemmelser for manglende overholdelse af § 64 stk. 6.

Brancheforeningen Cirkulær mener, at indberetning af læs med for mange sorte sække alene skal ske, hvor det ikke er muligt at vurdere affaldets indhold.

Fortum Waste Solutions henviser til reglerne for emballering af farligt affald i kapitel 11, § 70, hvor farligt affald ikke kræves leveret i gennemsigtige plastikposer.

Danaffald og Dansk Transport og Logistisk (DTL) finder kravet om klare plastsække forståeligt. Danaffald gør opmærksom på, at emballering af affald i dag sker forskelligt, og at kravet vil være en stor udfordring for affaldsproducenterne, hvorfor der er behov for en informations- og tilsynsindsats.

Affalds- og Ressourceindustrien (ARI) bemærker til § 54 stk. 4, at der bør indskrives en bagatelgrænse i bestemmelsen, således at sorte poser ikke udgør grundlag for en afvisning. ARI bemærker, at klare plastsække bør også være et krav ved kommunale ordninger og import.

ARC foreslår, at det angives, at emballeringsforpligtelsen vedrører enten affaldsproducent eller affaldsindsamler for at undgå tvivl, om hvem kravet påhviler.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det i udkast til bestemmelsen er indsat, at kravet først har virkning fra 1. juli 2025.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det allerede fremgår af § 54, at afvisning på den baggrund skal finde sted "hvis det ikke er muligt at foretage en vurdering af affaldets indhold, fordi emballeret affald er emballeret på anden måde end fastsat i § 64, stk. 6".

Som det er formuleret i § 64, stk. 6, gælder den for affaldsproducerende virksomheder, dvs. affaldsproducenter og dette vil være et emne over for disse i forbindelse med eventuelle affaldstilsyn.

Indsamlingsvirksomheder vil i kraft af at have overtaget ansvar for affaldet kunne blive mødt med afvisning hos affaldsforbrændingsanlæg, hvis det ikke er muligt at foretage en vurdering af affaldets indhold, fordi emballeret

affald er emballeret på anden måde end fastsat i § 64, stk. 6. Indsamlingsvirksomheder har mulighed for at påvirke dette via vejledning af kundekredsen.

Bestemmelsen vil alene gælde for affaldsproducerende virksomheder.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har noteret sig høringssvar om, at afvisning efter § 54, stk. 4 i udkast til ændringer i affaldsbekendtgørelsen ønskes tilrettet, så afvisning på den baggrund alene kan afvises administrativt. Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker hertil, at vi på baggrund af høringssvarene finder det relevant med ændring omkring fysisk afvisning, således at dette som udgangspunkt forudsætter, at det finder sted med henblik på eftersortering, hvorfor det ikke samtidig findes relevant at ændre i § 54, stk. 4 i udkast til ændringer i affaldsbekendtgørelsen.

Ændring af sorteringskrav for bygge- og anlægsaffald pba. selektiv nedrivning

Bemærkninger til håndtering og sortering af bygge- og anlægsaffald

Høringssvar vedr. sortering af bygge- og anlægsaffald har berørt følgende underemner:

1. Håndtering af bygge- og anlægsaffald på genbrugspladserne
2. Husholdningernes sortering af bygge- og anlægsaffald og bagatelgrænse på 1 ton
3. Manglende affaldsanmeldelser
4. Risiko for asbest i fraktionen "Sanitet, fliser og glaseret tegl"
5. Farligt affald
6. Gentagelse af sorteringskrav for plastik, træ og glas skaber forvirring
7. Bemærkning til ikrafttrædelsestidspunkt og vejledning
8. Gammel henvisning til anvisning
9. Præcisering af omfattede fraktioner
10. Sortering af vinduer
11. Sortering af overskudsmaterialer
12. Sorteringsteknologi
13. Præcisering af affald fra nedrivning
14. Overdækkede containere

Ad 1. Håndtering af bygge- og anlægsaffald på genbrugspladserne

Netværket for Bygge- og Anlægsaffald på Sjælland og Bornholm bemærker, at der ikke er tilstrækkelig kontrol med modtagelse af bygge- og anlægsaffald på genbrugspladser, og at der bør indføres strengere kontrolprocedurer og krav til dokumentation ved modtagelse af affald på genbrugspladserne. Netværket anbefaler, at bygge- og anlægsaffald under ét ton også anmeldes til kommunen for at sikre korrekt håndtering og for at undgå spredning af problematiske stoffer, herunder når forurenede byggeaffald afleveres på genbrugspladser.

Brancheforeningen Cirkulær påpeger, at de fleste genbrugspladser allerede tilbyder omfattende sortering. Visse fraktioner (stenudd, glasudd, gips) kan ikke altid afsættes til genanvendelse eller materialenyttiggørelse. Sammenblanding kan give mening, hvis ikke genanvendelse/materialenyttiggørelsen forringes, eller hvis materialerne skal deponeres. Brancheforeningen Cirkulær mener, at det bør være markedsforholdene, der afgør, hvilken sortering der skal foretages på genbrugspladserne. Brancheforeningen Cirkulær ønsker derfor en undtagelsesmulighed for genbrugspladserne, så kommunalbestyrelsen "skal forsøge at afsætte" frem for "skal sikre, at" (...) "det omfattede bygge- og anlægsaffald bliver forberedt med henblik på genbrug, genanvendt eller

anvendt til anden endelig materialenyttiggørelse." Brancheforeningen Cirkulær foreslår desuden, at undtagelsesmuligheden for at sortere på stedet i henhold til § 67, stk. 6, udvides til at omfatte genbrugspladser.

ARC bemærker, at fibergips og glasuld udgør meget begrænsede mængder, og at der er begrænset plads på genbrugspladser, hvorfor ARC foreslår, at kravet suppleres med en bagatelgrænse, eller at kommunerne ikke forpligtes til at sikre indsamling af de pågældende fraktioner fra husholdninger.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at bagatelgrænsen på 1 ton for anmeldelse af bygge- og anlægsaffald er fastsat af hensyn til proportionalitet.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at baggrunden for et skærpet sorteringskrav for de pågældende fraktioner er hensynet til genanvendelsen herunder af både fibergips og glasuld, samt muligheden for genanvendelse af de fraktioner, som disse typisk bliver blandet med, f.eks. almindelig gips og stenudd. Det vil ikke være hensigtsmæssigt at undtage genbrugspladser for kravet om sortering. En opblødning af kravet risikerer at føre til, at bygge- og anlægsaffaldet ikke sorteres på genbrugspladserne. Hvorvidt nogle affaldsfraktioner kan sammenblandes med deponeringsegnet affald, afhænger af klassificeringen af det pågældende affald.

Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer.

Ad 2. Husholdningernes sortering og bagatelgrænse på 1 ton

Netværket for Bygge- og Anlægsaffald på Sjælland og Bornholm påpeger, at man bør fjerne bagatelgrænsen på 1 ton for sortering af bygge- og anlægsaffald, idet kildesortering er essentiel for en effektiv affaldshåndtering, og det virker inkonsekvent, at man skal sortere dagrenovation, men ikke byggeaffald. Netværket foreslår desuden, at reglerne for sortering af bygge- og anlægsaffald (iht. § 67, stk. 7, nr. 1) skrives, så alt affald som udgangspunkt skal sorteres separat. Herefter kan der indføres undtagelser for, hvad der må sammenblandes, hvis der er en aftale med et modtageanlæg, der kan håndtere de sammenblandede fraktioner.

Sønderborg Kommune bemærker, at § 67 bør gælde for alle bygherrer herunder husholdninger, der udfører eller får udført byggearbejder og nedrivninger. Endvidere bemærker Sønderborg Kommune, at reglernes nuværende opbygning medfører, at private bygherrer, der selv har ansvaret for affaldet, ikke har pligt til at sortere i henhold til § 67, også for bygninger over 250 m², og at der således kun er et indirekte krav om sortering i henhold til § 34.

Miljø- og Ligestillingsministeriet noterer ønsket om at fjerne bagatelgrænsen for sortering af bygge- og anlægsaffald samt anden opbygning af sorteringskravene. Såfremt en affaldsproducerende virksomhed eller en husholdning genererer mindre end 1 ton bygge- og anlægsaffald, afleveres affaldet som udgangspunkt på en genbrugsstation. Eftersom genbrugsstationernes forskrifter skal overholdes af alle, der anvender disse, vil også bygge- og anlægsaffald under 1 ton skulle sorteres ved aflevering på genbrugsstationen, selvom der ikke er krav om kildesortering på stedet.

Kommunalbestyrelsen skal etablere en ordning for bygge- og anlægsaffald, der giver husholdningerne mulighed for at sortere i overensstemmelse med kravene i § 67, stk. 1 og 2, og kommunalbestyrelsen skal sikre, at det omfattede bygge- og anlægsaffald bliver forberedt med henblik på genbrug, genanvendt eller anvendt til anden endelig materialenyttiggørelse.

Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer.

Ad 3. Manglende affaldsanmeldelser

Netværket for Bygge- og Anlægsaffald på Sjælland og Bornholm bemærker, at ændringerne i affaldsbekendtgørelsen ikke tager højde for, at for lidt bygge- og anlægsaffald bliver anmeldt, hvilket spolerer sporbarheden, herunder brugen af løbenumre. Netværket anbefaler, at transportøren kun må transportere bygge- og anlægsaffald, som er blevet klassificeret, affaldstypebestemt og som har et løbenummer. Det bør være transportørens ansvar at sikre, at hvert stykke affald er forsynet med et unikt løbenummer, som skal udleveres ved afhentning og aflevering til modtageanlægget.

Miljø- og Ligestillingsministeriet noterer sig, at der er problemer med manglende affaldsanmeldelser. Der er indført regler om sporbarhed for bygge- og anlægsaffald. Kommunen har tilsynsforpligtelse med reglerne i bekendtgørelse om håndtering af affald og materialer fra bygge- og nedrivningsarbejde, jf. § 38. Overtrædelser af de gældende bestemmelser er strafbelagt i henhold til § 40, stk. 1, nr. 12-14. Miljø- og Ligestillingsministeriet indgår gerne i videre dialog om, hvordan efterlevelse af affaldsanmeldelser kan styrkes. Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer.

Ad 4. Risiko for asbest i fraktionen "Sanitet, fliser og glaseret tegl"

Brancheforeningen Cirkulær antager, at denne fraktion skal udsorteres særskilt, da den skal deponeres. Brancheforeningen Cirkulær bemærker, at i så fald behøver den ikke nogen særskilt container, men kan blot indgå i deponifractionen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at baggrunden for et skærpet sorteringskrav for de pågældende fraktioner er hensynet til genanvendelsesmulighederne af de affaldsfraktioner, som sanitet, fliser og glaseret tegl oftest blandes sammen med. Hvorvidt fraktionerne kan sammenblandes med deponeringsegnet affald, kommer an på klassificeringen.

Det vurderes hensigtsmæssigt at indsætte en præcisering af, at asbestholdigt affald skal udsorteres fra andet bygge- og anlægsaffald. Miljøstyrelsen foreslår, at "asbestholdigt affald" indsættes i § 67, stk. 1, sammen med PCB-holdigt affald og termoruder. Endvidere er det hensigten at opdatere vejledning om håndtering af bygge- og anlægsaffald. I den forbindelse, kan det være relevant at minde om, at der kan være asbest i fliseklæb. De øvrige bemærkninger giver ikke anledning til ændringer.

Ad 5. Farligt affald

Nedriversektionen under DI byggeri og Brancheforeningen Cirkulær bemærker, at der ved sætningen "hvis affaldet ikke er farligt affald" vil være tale om dobbeltregulering, idet det fremgår af § 67, stk. 1, at "affaldsproducerende virksomheder skal altid udsortere farligt affald (...) fra deres bygge- og anlægsaffald." Endvidere bemærkes, at nogle kan spekulere i at gøre affaldet farligt for at undgå sortering.

Miljø- og Ligestillingsministeriet erkender, at det er unødvendigt at skrive "hvis affaldet er farligt affald" og sletter derfor bisætningen. Det bemærkes, at det ikke er tilladt at sammenblende farligt affald med uforurenede affald.

Bemærkningen imødekommes.

Ad 6. Gentagelse af sorteringskrav for plastik, træ og glas skaber forvirring

ARI, Brancheforeningen Cirkulær, Dansk Erhverv, Genvindingsindustrien og DI bemærker, at visse fraktioner i § 67, stk. 2 (plastik, træ og glas), allerede fremgår af § 64, stk. 4. At skrive fraktionerne begge steder kan skabe tvivl om, hvorvidt der fortsat skal sorteres i henhold til § 64, eller alene af henhold til § 67, stk. 2.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at formålet med tilføjelsen af plastik, træ og glas til § 67, stk. 2 var at præcisere, at disse bygge- og anlægsaffaldsfraktioner skal udsorteres, samt at sikre, at disse var omfattet af § 67, stk. 7. På baggrund af de modtagne høringssvar, står det dog klart, at de foreslåede ændringer ikke har virket efter formålet.

Affaldsbekendtgørelsen tilpasses, så plastik, træ og glas fjernes fra fraktionerne i § 67, stk. 2. I stedet indsættes en henvisning til kravene i § 64, stk. 4. Dog bibeholdes plastik og glas i § 67, stk. 7, og må således fortsat ikke blandes med andre affaldsfraktioner i henhold til § 67, stk. 6.

Ad 7. Bemærkning til ikrafttrædelsestidspunkt og vejledning

Brancheforeningen Cirkulær anbefaler, at ændringerne af § 67 først træder i kraft den 1. juli 2025, og at der laves en vejledning til reglerne.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at Miljøstyrelsen har til hensigt at opdatere vejledning om bygge- og anlægsaffald. Af hensyn til kontinuitet med de andre regler i affaldsbekendtgørelsen, anses det ikke som hensigtsmæssigt at udskyde ikrafttrædelsestidspunktet. Endelig bemærkes det, at reglerne om selektiv nedrivning først finder anvendelse fra 1. juli 2025, og i den forbindelse vil § 67, stk. 7, nr. 3, først finde anvendelse fra 1. juli 2025, eftersom intet affald er omfattet af reglerne om selektiv nedrivning før den pågældende dato.

Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer.

Ad 8. Gammel henvisning til anvisning af bygge- og anlægsaffald

ARI og DI bemærker, at sidste sætning af bestemmelse § 67, stk. 5 bør slettes, idet der ikke er nogen anvisningsret for hverken materialenyttiggørelse eller forbrændingseget affald.

Miljø- og Ligestillingsministeriet erkender, at sætningen er et levn fra tidligere regler, før affaldet blev konkurrenceudsat. Sætningen slettes.

Miljø- og Ligestillingsministeriet sletter sætningen om anvisning.

Ad 9. Præcisering af omfattede fraktioner

ARI, Nedriversektionen under DI Byggeri, Saint Gobain og Netværket for Bygge- og Anlægsaffald på Sjælland og Bornholm bemærker, at "glasuld" ikke fremgår af § 67, stk. 7, nr. 1, og "gips" ikke står udspecificeret til almindelig gips og fibergips, som det fremgår af § 67, stk. 1.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det er hensigten, at "glasuld" skal fremgå af § 67, stk. 7, nr. 1, og at den derfor er tilføjet. Endvidere bemærkes det, at hensigten med "gips" er både at omfatte almindelig gips og fibergips. Dette præciseres ved eksplicit at tilføje fibergips tilføjes til listen.

Bemærkningen imødekommes.

Ad 10. Sortering af vinduer

Nedriversektionen under DI byggeri spørger, om sortering af vinduer på stedet indebærer, at glasset skal tages ud af vinduesrammerne.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at glas som udgangspunkt skal sorteres på byggepladsen, ligesom de andre fraktioner, der er specificeret i bestemmelsen. Miljøstyrelsen bemærker, at såfremt sortering af vinduer til demontering sikrer bedre genanvendelsesmuligheder, kan det være i overensstemmelse med formålet med reglerne.

Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer.

Ad 11. Sortering af overskudsmaterialer

Netværket for Bygge- og Anlægsaffald på Sjælland og Bornholm bemærker, at overskudsmaterialer ikke er tilstrækkeligt reguleret. Bekendtgørelsen undtager byggeaffald, som ikke stammer fra nedrivning eller renovering, hvilket muligvis bygger på den fejlagtige antagelse, at der kun opstår en lille mængde affald ved nybyggeri. I praksis betyder dette, at en betydelig mængde ressourcer af høj kvalitet risikerer at gå tabt. Selvom der er et generelt krav om sortering i bekendtgørelsen, bør der være særlig fokus på, at affald fra nybyggeri ofte indeholder overskudsmaterialer og andre ressourcer, som nemt kan genbruges og genanvendes. Desværre ender disse materialer ofte til forbrænding på grund af manglende sortering. Overskudsmaterialerne bør ikke sorteres til genanvendelse, men i stedet til genbrug.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at bygge- og anlægsaffald, der genereres i forbindelse med nybyg, ikke er undtaget krav om sortering. Dertil bemærkes det, at der med den foreslåede bestemmelse stilles krav om, at afskær, emballager og overskudsmaterialer, der ikke har været anvendt i byggeri, skal sorteres særskilt og ikke må blandes med andre fraktioner i henhold til § 67, stk. 6.

Hensigten med bestemmelsen er, at potentialet for genbrug og genanvendelse af afskær, emballager og overskudsmaterialer ikke bliver ødelagt af den evt. sammenblanding, der kunne forekomme i henhold til § 67, stk. 6.

Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer.

Ad 12. Sorteringsteknologi

Flere hørings svar påpeger, at de ændrede sorteringskrav ikke tager højde for nye avancerede anlæg til sortering af bygge- og anlægsaffald. Brancheforeningen Cirkulær anbefaler, at der gives mulighed for kombineret indsamling af visse fraktioner, hvis det kan dokumenteres, at det ikke forringer genanvendelsen eller materialenyttiggørelsen. ARI, DI og Solum anbefaler ligeledes, at der indføres mulighed for, at Miljøstyrelsen kan godkende, at visse fraktioner sammenblandes for at understøtte en stærk genanvendelses sektor.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at kildesortering som udgangspunkt sikrer renere og mere genanvendelige materialer. Det er på den baggrund, at der er indført krav om selektiv nedrivning for bygninger på 250 m² eller derover. Det vil være i strid med hensigten i selektiv nedrivning, hvis man efterfølgende kan sammenblende fraktionerne. Miljøstyrelsen vurderer, at trods investeringer i sorteringsanlæg, vil kvaliteten af flere affaldsfraktioner, der har været sammenblandet, være reduceret, selv efter sortering, og at dette vil have

betydning for genanvendelsesmulighederne af affaldet. Miljøstyrelsen følger udviklingen af genanvendelsesteknologien.

Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer.

Ad 13. Præcisering af affald nedrivningsarbejder

Nedriversektionen under DI byggeri bemærker, at det er uklart, hvad der menes med "affald fra nedrivningsarbejder omfattet af krav om selektiv nedrivning".

Miljø- og Ligestillingsministeriet oplyser, at med "affald fra nedrivningsarbejde omfattet af reglerne om selektiv nedrivning" menes alt affald, der genereres i forbindelse med nedrivninger, der er omfattet af reglerne om selektiv nedrivning. I den forbindelse bemærkes, at dette omfatter nedrivningsarbejde, der er omfattet af bekendtgørelse om håndtering af affald og materialer fra bygge- og nedrivningsarbejde¹ § 9. Bekendtgørelse om håndtering af affald og materialer fra bygge- og nedrivningsarbejde § 9, beskriver nedrivningsarbejde, hvorved hele eller dele af en bygning fuldstændigt fjernes, skal ske som selektiv nedrivning og i overensstemmelse med bilag 2 og 3, hvis det fjernede etageareal udgør mindst 250 m². Der er i forbindelse med udstedelse af bekendtgørelse om håndtering af affald og materialer fra bygge- og nedrivningsarbejde offentliggjort høringsnotat², for yderligere information om hvad der er omfattet af reglerne om selektiv nedrivning.

Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer.

Ad 14. Overdækkede containere

Nedriversektionen under DI byggeri og Saint Gobain bemærker, at bestemmelsen (§ 67, stk. 8) om, at gips skal opbevares overdækket, bør udvides til flere affaldsfraktioner, for at undgå forringelse af genanvendelsesmulighederne.

Miljø- og Ligestillingsministeriet noterer sig bemærkningen til fremtidige ændringer af affaldsbekendtgørelsen.

Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer.

Ændringer som følge af bekendtgørelse om udvidet producentansvar for emballage

Dansk Erhverv og Genindvindingsindustrien påpeger, at fristen for kommunens varsel om ændringer i de kombinerede indsamlinger i § 41, som lyder på "mindst en måned forud for begyndelsen af en ny tildelingsperiode", er for kort af hensyn til Dansk Producentansvars tildeling og indsamlingsvirksomhederne mulighed for at tilpasse deres materiel.

Dansk Industri anbefaler, at reglerne for kommunale affaldsordninger forenkles og påpeger, at den nuværende opdeling af krav til emballageaffald og øvrigt affald skaber forvirring.

Dansk Industri bemærker, at der anvendes forskellige definitioner for genanvendelse afhængigt af, om det er papiremballageaffald eller papiraffald.

¹ Bekendtgørelse nr. 496 af 21. maj 2024, om håndtering af affald og materialer fra bygge- og nedrivningsarbejde.

² <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/68456>

Dansk Industri bemærker, at bekendtgørelsens § 21, stk. 3 ikke er relevant, da indsamlet papaffald overdrages til de kollektive ordninger og derfor indgår kommunen ikke aftale om håndtering af papaffald.

Dansk Industri bemærker, at kommunen ikke skal sikre høj reel genanvendelse af metal, da metalfraktionen altid overdrages til de kollektive ordninger. Dansk Industri bemærker også, at bestemmelsen om tilbagetagningsordninger, som gør sig gældende for de øvrige fraktioner, mangler ved metal.

Dansk Industri og Affalds- og Ressourceindustrien opfordrer til, at reglerne for tilbagetagningsordninger i højere grad harmoniseres med emballagebekendtgørelsens regler. Dansk Industri påpeger, at det er uhensigtsmæssigt, at emballageproducenter kun må tilbagetage deres egen emballage og ikke tilsvarende emballage fra andre producenter.

Dansk Producentansvar opfordrer til, at affaldsbekendtgørelsen ændres, så affaldsindsamlingen strømlines i overensstemmelse med producentansvaret for emballage.

Sønderborg Kommune anmoder om redegørelse for hjemmel til bekendtgørelsens § 41, stk. 2, om kommunalbestyrelsens mulighed for at indføre kombineret indsamling af affaldsfraktioner. Sønderborg Kommune opfordrer til, at alle bekendtgørelser refereres ved deres populærtitel, som det er tilfældet for emballagebekendtgørelsen.

Affalds- og Ressourceindustrien bemærker, at bekendtgørelsens § 64, stk. 7 er overflødig, da de færreste virksomheder sorterer emballageaffald separat.

Miljø- og ligestillingsministeriet har ændret ordlyden i § 41, således at fristen er senest den 1. juni. Dansk Producentansvar træffer afgørelse om tildeling den 1. oktober hvert andet år baseret på data om markedsførte mængder, indsamlede mængder og kommunalbestyrelsens indsamlingsordninger. Frist for at indberette data om markedsførte mængder og indsamlede mængder er hvert år 1. juni, hvorfor der også skal varsles om ændringer i de kommunale indsamlingsordninger senest den 1. juni, så Dansk Producentansvar kan tage højde for eventuelle ændringer i beregning og endelig afgørelse om tildeling. Bestemmelsen er desuden flyttet til emballagebekendtgørelsen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet imødekommer Dansk Industris anbefaling om at forenkle reglerne for kommunale affaldsordninger, idet bestemmelserne er flyttet til emballagebekendtgørelsen. Dette gør det lettere at navigere i reglerne, idet emballageaffald og øvrigt affald behandles separat og ikke samles under affaldsbekendtgørelsen. Der er ikke fastsat EU-genanvendelsesmål for bl.a. papiraffald, hvorfor der er forskellige genanvendelseskrav for henholdsvis papiraffald og papiremballageaffald. I praksis vil papiraffald der er indsamlet sammen med papiremballageaffald blive genanvendt efter minimumskravene til papiremballageaffald.

Bekendtgørelsens § 21, stk. 3 og 22, stk. 3 er fjernet, da papaffald og glasaffald indsamlet i de i §§ 21 og 22 kommunale indsamlingsordninger altid overdrages til de kollektive ordninger efter emballagebekendtgørelsen. Som følge heraf indgår kommunalbestyrelsen ikke aftale om håndtering af papaffald og glasaffald indsamlet efter §§ 21 og 22.

Metalaffald og mad- og drikkekartonaffald, der indsamles i bringeordninger, overdrages ikke nødvendigvis til producenter i henhold til emballagebekendtgørelsen. Derfor er det nødvendigt med en bestemmelse i bekendtgørelsens § 23, stk. 3 og § 25, stk. 3, der pålægger kommunalbestyrelsen en forpligtelse til at sikre høj reel genanvendelse af metalaffald og mad- og drikkekartonaffald, når affaldet ikke overdrages til producenter af emballage, jf. emballagebekendtgørelsen.

Det følger af § 23, stk. 5, at kommunalbestyrelsen ikke skal indsamle metalemballageaffald, der er omfattet af en tilbagetagningsordning. Dette har til hensigt at præcisere, at kommunalbestyrelsen ikke er forpligtet til at indsamle affald, der er omfattet af en tilbagetagningsordning. Bestemmelserne er desuden flyttet til emballagebekendtgørelsen.

Bestemmelserne om tilbagetagningsordninger i affaldsbekendtgørelsen og emballagebekendtgørelsen holdes adskilt, da de omhandler forskellige ordninger. For at præcisere at emballageproducenter også har mulighed for at tilbagetage lignende emballager, er der tilføjet et nyt stk. 3 i § 66 i emballagebekendtgørelsen.

Der er foreløbigt ikke planlagt ændringer i affaldsbekendtgørelsens strømning, men det vil være relevant at overveje dette ved evalueringen af det udvidede producentansvar for emballage i 2027.

Kommunalbestyrelsen har mulighed for at ændre affaldsordninger for kombineret indsamling i en igangværende tildelingsperiode, forudsat at der er indgået en aftale med den tildelte producent eller dennes kollektive ordning. Denne mulighed er baseret på den eksisterende hjemmel i Miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 2. Bestemmelsen er desuden flyttet til emballagebekendtgørelsen.

Henvisningen til emballagebekendtgørelsen som populærtitel er fjernet fra affaldsbekendtgørelsen, da reglerne om emballage nu er flyttet til emballagebekendtgørelsen. Som følge heraf er der ikke længere behov for at nævne andre bekendtgørelser som populærtitel i affaldsbekendtgørelsen.

Bekendtgørelsens § 64, stk. 7 er slettet fra affaldsbekendtgørelsen, da bestemmelser om emballage flyttes til emballagebekendtgørelsen.